

# Я ПРОТИ ПОМСТИ



На сході України знову агресивно ведуть військові дії "проукраїнські" і "проросійські" збройні формування. Масово гине мирне населення. Це гуманітарна катастрофа, яку необхідно зупинити.

"Проукраїнська" і "проросійська" пропаганда обмінюються голосливими обвинуваченнями, приписуючи всі злочини проти людяності озвірілим комбатантам з протилежного боку конфлікту.

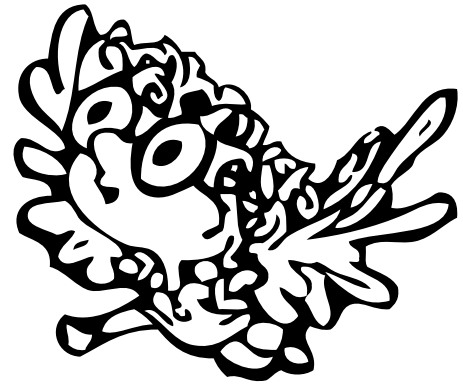
При цьому ми не бачимо реальної зацікавленості в об'єктивному розслідуванні цих злочинів. Серед військових, державних, громадських діячів України та Росії стало вже поганою звичкою порушувати загальновизнаний правовий принцип презумпції невинуватості. За фактом будь-якого злочину проти людяності вони поспішають без суду і слідства винести обвинувальний вирок «чужим» і виправдувальний вирок «своїм». Все частіше звучать заклики до помсти, військової розправи замість правосуддя.

У мене нема і не може бути довіри до наполегливих заяв воюючих еліт про те, що нібито близька перемога над супротивником допоможе відновити правопорядок. Цинізм такої позиції очевидний. Ніякі крокодилачі сльози мілітаристів і розпалювачів ненависті між українським і російським народами не приховують прагматичного інтересу правлячих еліт до неофеодального домінування на територіях, охоплених конфліктом, навіть ціною великого кровопролиття і тотальної війни.

Будь-яку зацікавленість у продовженні цієї війни – хоч приватну, хоч корпоративну, хоч навіть державну – важко охарактеризувати інакше, ніж злочинний нелюдський екстремізм.

Війна, якої домагаються екстремісти, є загрозою міжнародній безпеці. У такій ситуації безглуздо і егоїстично виправдовувати ескалацію військових дій інтересами національної безпеки.

Я переконаний, що люди доброї волі в усьому світі, народи України і Росії можуть захистити міжнародну безпеку, публічно засуджуючи пропаганду агресивної війни, вимагаючи від



# ІДЕАЛІСТ

## Релігійний бюлетень "Ідеаліст" ("Идеалист", "Idealist")

№ 2 (64) 28 січня 2015 Року Енергії

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: [www.temple.org.ua](http://www.temple.org.ua)

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

**Шеляженко Юрій Вадимович**

[ludstvo@gmail.com](mailto:ludstvo@gmail.com)

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,  
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.



УКРАЇНЬСЬКА  
ДУШЕВНА  
СПІЛЬНОТА



конфліктуючих урядів негайного проведення незалежного розслідування скоєних злочинів проти людяності наднаціональним авторитетним органом, наприклад, Міжнародним кримінальним судом. Слідчим такого наднаціонального органу повинні бути відкриті всі двері в найкоротші терміни. Важливо, щоб рішуче припинялися будь-які спроби тиснути на слідчих, перешкоджати об'єктивному розслідуванню, особливо з боку силовиків будь-якого табору.

Пропаганда обвинувачень у злочинах проти людяності, не підтверджених даними повного і об'єктивного слідства, повинна всенародно визнаватися неетичною, не вартою уваги і гідною тільки презирства.

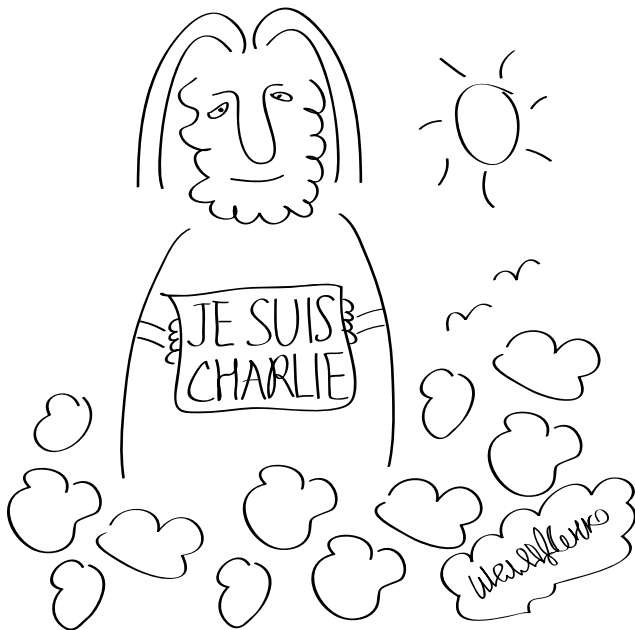
Якщо мені показують пальцем на винуватого і волають про помсту, не пред'являючи переконливих доказів, що виключають будь-які сумніви у його провині – я відмовляюся вірити пропаганді.

Я за правосуддя.

Я проти помсти.

Я вимагаю зупинити війну.

## ПОЧУТТЯ ГУМОРУ СВЯЩЕННЕ



7 січня 2015 року радикальні ісламісти, невдоволені публікацією карикатур на пророка Магомета, увірвалися до редакції сатиричного тижневика "Шарлі Ебдо" (Charlie Hebdo) в центрі Парижа та влаштували стрілянину, в якій загинуло 12 людей, ще 11 було поранено.

Суспільство і, зокрема, журналісти у Франції та інших країнах відгукнулися на терор акціями солідарності під гаслом "Je suis Charlie" (Я – Шарлі), до яких приєднався і Президент України Петро Порошенко.

Я завжди вважав, що почуття гумору священне. І тільки утвердився у цій думці після мученицького подвигу журналістів "Шарлі Ебдо",

які всупереч усім забобонам відмовилися жити під владою нудьги.

Атака терористів на французький сатиричний журнал не зміцнила авторитет серйозних осіб та загальнообов'язкових умовностей. Ні, зараз мільйони дуже різних людей по всьому світу роздивляються карикатури та регочуть!

Жартувати неможливо без віри. В анекдоті зіштовхуються дві версії правди, які ми беззастережно прийняли на віру, хоча вони являють собою повну протилежність. Ця парадоксальна діалектика викликає великий вибух сміху. Трясетесь всесвіт, в усі боки розлітаються зірки і планети, одна з яких дивом дістається нам, як подарунок долі. Тут, на своїй землі, один в полі радіє волі, і ми смілішаємо, відчуваючи твердий ґрунт під ногами. І починаємо фантазувати, і знаходимо свою правду – хоча раніше не дозволяли собі цього, чекали вказівок згори. Так із віри народжується жарт, а із жарту народжується істина.

Веселощі, як найкраща молитва, знімають стрес, рятують від страху, дають силу втілювати в життя сміливі вигадки. Вони закарбовують у пам'яті кращі дні нашого життя. І вони допомагають нам усвідомити помилки, а потім уникати їх повторення.

Коли хтось закидає, що веселощі можуть образити релігійні почуття, кажу у відповідь: не ображайте моє священне почуття гумору! Знаєте, справжні релігійні почуття відрізняються від інших почуттів тим, що вони спонукають стримувати неприборкані, саморуїнні емоції, особливо лютю і агресію.

За своєю природою люди такі й життя таке, що ми постійно стикаємося з чимось незвичним і неприємним. Але релігійні почуття допомагають нам прийняти світ таким, який він є, не втрачаючи самоконтролю. Те ж саме можна сказати і про почуття гумору.

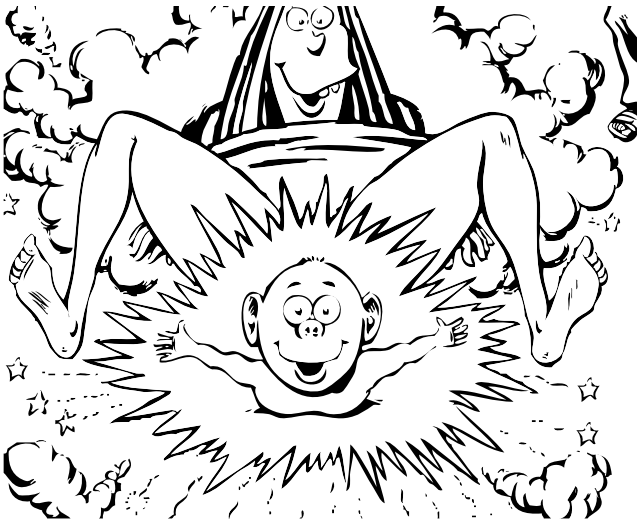
Коли люди сміються, вони відверті та відкриті всьому світу. Жартуючи, ми вчимося новому. Робимо навдивовижу корисні відкриття. Але залишаємося собою, незважаючи на зміни.

І потім, перед обличчям вічності, несемо відповідальність за свої вчинки. Хто лякає всіх зброєю, буде горіти в пеклі. Хто живе з посмішкою, перед тим відкриються ворота раю.

## ОГОЛОШЕННЯ

Олександр Царук обраний проповідником релігійної громади сповідуючих віру в найвищу цінність людини "Українська Душевна спільнота". Хранитель віри благословив Божу настанову священнослужителю не брати участь у насильстві й війні та не брати в руки зброю, виходячи з його релігійних переконань віруючого в найвищу цінність людини.

# ЩОДНЯ



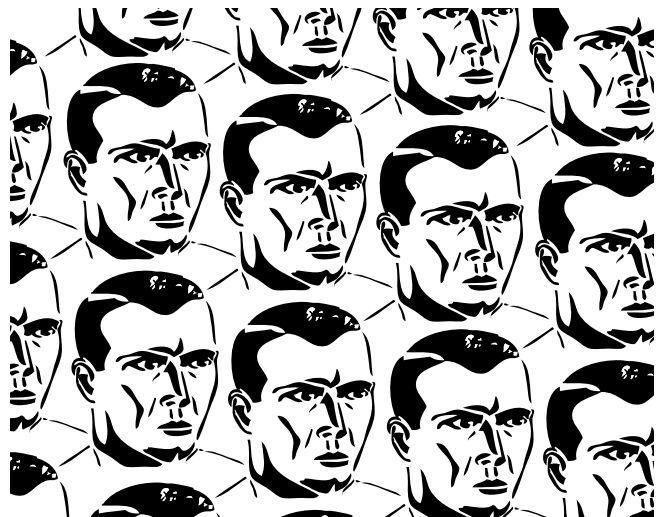
Кожен день – моє Різдво.  
Ся рождаю наново.  
Славаю себе істинно.  
Я є аркуш чистий.  
Свято щосекунди  
Просвітління Будди.  
Вище зір стрибатиму  
Іскрами в багатті.  
Тут же віззначаю  
Свято урожаю.  
Незалежні миті –  
Зернятка на нитці.  
Всім богам є місце  
У моїм намисті.  
Всім дари знайдуться  
Щодня конституції.  
Кожна, кожен, кожне  
Щодня переможе,  
Бо щодня є свято,  
Весь час святкуватий.  
Покрова потішні  
Вкриють душі грішні.  
Приховають злидні  
Мантії для бідних,  
Скіпетр світанковий  
І танок любові  
В ці весінні миті.  
Осінь, зимне літо,  
Щодня буде гріти.  
На свята кохання  
Сласті й вина манять.  
Я клянусь радіти всім,  
Множитись, плодитися,  
Стати ланцюгом живим,  
Ніжним сторожем дивин  
Карнавалу без кінця,  
Кінця світу без лиця.  
Мрії жертвую я вам,  
Як у жертву Авраам  
Вів дитя на гору Богу.  
Кожен день – курбан-байрам.  
В позі лотоса весак,



Релігійний  
біюлетень  
№ 2 (64)  
28.01.2015

По дну моря у песах  
Я ріка, з гори-держави  
Я століттями біжала.  
Цим дзюрчанням Бог говорить:  
Пропливи крізь Бога-гору!  
Спокушає однобоко:  
Стань озброєним пророком!  
Догму підірви гранітну  
Вбивчим сміхом динаміту!  
Вчи усіх, як треба жити,  
Цих – любити, тих – убити,  
Налякай і вбий мільярди,  
Йди по трупах, йди до влади!  
Принеси себе у жертву  
На щоденнім святі смерті!..  
З висоти брехні стрибаю,  
Утікаю, улітаю,  
Щоби з болем помирати  
На землі святої правди.  
Кожен день помру я чесно.  
І щоденно я воскресну.  
Попирати смерть – чудово.  
Попирати смерть – чудесно.  
Хочеш свято – сотвори  
Кожен день, як новий рік.  
Я спасенний, я спаситель.  
Я і учень, і учитель.  
Я творець і я творіння.  
Я є смерть і воскресіння.  
Ся рождаю наново.  
Кожен день – моє Різдво.

# ЗАНАДТО



Занадто багато Бандери.  
І де тут герої, де жертви?  
Занадто багато слави,  
І нації, і держави.  
Занадто багато підлості  
У цій революції гідності.  
Занадто багато гніву  
Занадто несправедливо.  
Занадто багато крові  
Й цинізму в кожному слові

Занадто гучних істерик,  
 Занадто таємних паперів.  
 Занадто багато обману  
 В коханні, у залицяннях,  
 В угодах і обіцянках,  
 На брифінгах і на п'янках.  
 Занадто багато терору.  
 Занадто багато покори.  
 Занадто багато страху.  
 Багато жертв у боях.  
 Занадто багато молитов:  
 «Дай, Боже, когось завалити!..»  
 Занадто однакові люди,  
 Усі марширують в нікуди.  
 Тебе серед них зустрічаю,  
 Занадто багато питаю:  
 Як став ти, борець за свободу,  
 Посмертним тираном народу?  
 Де ж сенс, питаю я чемно,  
 У війнах твоїх нескінченних?  
 Ти визнай, хоча це нелегко:  
 Твій рай завойований – пекло!  
 Ти думав, ми житимем вільно  
 В казармах, у дисципліні?  
 Ти думав, всі будуть однакові,  
 Всі будуть, як ти, вояками?  
 Де люди? Навколо химери  
 З обличчям Степана Бандери!  
 Машиною школи штаповані,  
 У церкві запрограмовані  
 Солдатики іграшкові.  
 Занадто багато героїв.  
 Занадто великі жертви.  
 Занадто багато Бандери.

## У ПРОЛЬОТІ



Скелет аеропорту,  
 обгорілий,  
 обсмоктаний полум'ям  
 І гарячими новинами,  
 смердить війною.  
 Мчать до раю душі кіборгів  
 по злітній смузі,  
 Закодовані навечно останньою командою



Релігійний  
 бюлетень  
 № 2 (64)  
 28.01.2015

Закріпитися в небі  
 й тримати позиції.  
 Мчать до раю і зависають у циклі  
 Нескінченних повторів,  
 переселення вірусів  
 Із тих файлів,  
 які взяті ними під захист,  
 До тих файлів,  
 які ще слід звільнити  
 від інших вірусів.  
 Кожен вірус  
 лікує систему,  
 вважаючи себе антивірусом.  
 Код Бандери  
 жбурляє в смітник  
 вірус Сталіна,  
 Вірус Сталіна  
 вибухає в смітнику  
 і бомбить з левовищем  
 Наш логін  
 до небесних  
 маршрутів  
 майбутнього.  
 Люди, люди!  
 Як ви стали  
 кіборгами?  
 Чий це спам  
 люстрував вам голову  
 й серце  
 зафлудив?  
 Ви дивились футбол  
 (так, це тупо, та нешкідливо),  
 Потім  
 вам набрид воротар,  
 і ви встали і вийшли,  
 Щоб у власні ворота  
 забити гол всенародний,  
 Сподіваючись на контракт  
 з клубами вищої ліги.  
 Воротар,  
 вигнаний з поля  
 і навіть з левовища,  
 Драпонує  
 через дірку в паркані  
 в команду суперника,  
 І футбольне поле стало полем бою,  
 Злітна смуга перетворилася на лінію фронту  
 Вашої священної війни – чи як її? –  
 антивірусної операції.  
 Хто з вас вірус, а хто антивірус,  
 не знає ні чорт, ні Касперський,  
 Так ви схожі  
 і так скажено глючите, коли вам це кажуть.  
 Бідні кіборги,  
 залиште бойовим космічним робо-х..лам  
 той довбаний покоцаний аеропорт,  
 З якого тепер вже,  
 куди б вони не спробували злетіти –  
 все одно будуть, як і ви, у прольоті.  
**Юрій ШЕЛЯЖЕНКО**